

Typograf /autobiografická když každý den nad rybníkem táhnou těžké mlhy na člověka přichází onen divný stav kol prázdných očních důlků fialové kruhy depresi zažívá chmurný typograf. Řemeslo má černé a myšlení už taky určitě by vraždil, kdyby držel zbraň žalostně se kroutí ideálů vraky a k umakartu přiléhá už postříbřená skrář. Nehluboký spánek mrtvičného typu co chvíli mu loket s hrany stolu spad Petr Mejta mokrý hadr hodil už na pípu a každou škvírou do knajpy proudí strašný chlad. Obvyčejně nemíval kdouvíjaké sny spokojil se bezděky s drobnou čuňárnou jenomže jak pozvolna se krátí jeho dny presence těch dæmonů se stává pakárnou. Začal tuze chrápat a stanul opuštěn v magmatickém víchru fíci stihomam uevnitř jeho lebky temno holých stěn ke své hrůze zjistil, že tu není sám. Návštěva zde sedí neohlášená z jejich kápi odkapává šedohnědý sliz. Ze záhrobí umrlců hrstka prašivá průměrný věk kreatur těch neuhádl bys. Jak z chlupaté deky důvod leze z nich co se děje kromě toho, že z nich číší smrad? Že uážili dlouhou cestu z mělkých hrobův svých krutou daň se hotovili dneska vybírat. Za to žes nás parodoval ve svých esejích upíral nám respektu a hanbu na nás dštil on tě, chlape, namouduši brzo přejde smích takto my ťa vytrestáme: probudíš sa učil!

Domanín /jako vod Babouků Překrásný jest Domanín, lázeňské to město pod živůtkem místních děv kyne hebké těsto. Nejen proto zuvědavost divně se mnou cloumá proč domorodec kažďičký urávoravě bloumá? Posléze má představivost dosáhla své meze je třeba se podívatí, kam ta banda leze jaký kus to dávají dnes večer na sále tiše beru za kliku a už stojím v lokále. Je zde pěkná partička, oko se jim leskne když pravidelně kartička o umakart pleskne. Karbaníci nešetří souseda ni sebe co naděláš, když tam venku tak přišerně zebe. Černý žlábek pekelný v asfaltové sloji co chvíli tam některý alkoholik stojí figuru svou nahrbí, jak by cvičil jógu v kanále hned zažbluňká jeho deset grogů. Překrásný jest Domanín, i v tom nočním čase čtyři z pěti štamgastů ječí jako prase. Uesele si zpívají s energií divou, ohavnostmi zpestřují stezku svojí křívou. Opisují osmičky v bažinaté návsí když vylezou, žabince mají plné kapsy. Buďte rády, paňmámy, že ti chlapi smrdí voňaví a střihliví jen od kurev se chodí!

Až já budu /kšaft pijáka, na lidové motivy Až já budu v hrobě hnití, milovani přátelé vysaďte mi místo kvítí na hrob můj keř ze chmele. Místo trávy k obroubení nasejte mi ječmene na bylinky milované každý ať si vzpomene. Až já budu ze záhrobí kroky vaše sledovat místo kříže jen pár sklenic dejte mi tam přidělat. Také láhve, štamprlata a podobné motivy

bejuával jsem jak můj táta – alkoholik poctivý. Až já budu o půlnoci vaše spratky strašiti co od rána porád ječí, nebo brousí po síti otevřte si na mou paměť aspoň trochu líhu kterej umí ulehčiti hroznou světa tíhu. Až se budou moje kosti odpudivě rozhládat nechte si od kabrňáků moje kousky vykládat. jak jsme si to šněrovali vod hospody k hospodě zavdávaje mnoho příčin k všeobecné ostudě. Až se bude hovořit o díla mého významu tož se budu obracetí ve dřevěným pyžamu. Od nijakých pochlebniků nenechte se obelhat já věřil jen špiritusu, ideál nic nedělat. Až se zcela zapomene, což si přeju nejvíce zůstane vám jenom žižeň, eventuál opice. Přeutělím se do masačky v tom mém milém výčepu až mě plácnou novinama, nožičkama zatřepu!

Čerti /Jihočeská lidová

Pět set tisíc lýtých čertů z pekla vyšlo na rozkoš ale žádný z těch pobertů neměl v kapse ani groš. Uší pomoci jsouce prázdní, jeden skučel, druhý klel avšak kudy kam to žádný ze všech čertů nevěděl. Starý Satan smál se tomu, až se za břich popadal: „Bodejž do vás tisíc hromů! Kam jste každý rozum dal!“ Tu se zvedne šotek malý: „hloupí chlapi, pojďte sem jen já jsem ňas dokonalý, já vím kudy z bryndy ven! Žižeň máte – to vám věřím, na sucho je těžko mlít! Uěřte, že kam já zaměřím, můžem darmo se napít. V panském sklepeř, tam se svítí, tam se dáme na kvartýr ukážem, jak známe pítí rejnské, české, malvazír!“ V jedno řvalo pásmo běsů: „nad víno nic na světě!“ a tak pili v sladkém plesu zdraví pekla knížete. Když se čerti všichni zpili, kohout k ránu zazpíval všecky flašky prázdný byly, Satanáš k nim zavítal. Za trest všecky čerty vztekly do těch flašek zabednil aby pak mu neutekli, špunty drátem upevnil. Pět set tisíc lýtých čertů do flašek je ubedněno a co kypí z těchto flašek to Šampaňské má jmeno. My jsme všichni také byli na tu slávu pozváni do hlavy si víno líli, cpali se jak gurmáni. když pak slunko s kuropěním nad obzor se vyhouplo nad náma se v ouzčkém hrdle trocha korku zabouchlo.

Bodhi /črta z Biháru Stylisace všehomíra do úvahy abstraktní rozdělení jednoduché na útvary kompaktní. Obejmouti galaxie melodií klenutou milion let vyjádřiti jenom jednou minutou. Naučit se přemisťovat bez motorky, tramvaje zaplať pánbůh elektriku a ostatní úydaje. Ráno snídat na měsíci, odpoledne na Marsu s Řštarem pak večer pařit, přivést sebe do transu. Meditací vykrajovat lepší části svého já shnilé kousky odhazovat na orbitě Merkura. Naslouchaje mihotání vibrujících světů další láhev špiritusu znenadání je tu. Než se klanět dlouhá léta dekoraci z betonu radši věřím na účinek tryskového pohonu. Když se líhem v organismu správně zuýsí tlak tělo plyny útrobními létá jako pták.

Červené blato /vernakulární V jednom pěkném údolíčku stojí kafilerie atmosféra oděrem je prostoupená tam ve šmelcu jsou sobě rovní člověk, bestie původ těchto surovin je všeobecně znám. Na samotě u rybníka rašelina vidí se

rudočerná matérie sahá do hlubin každá krocej co tam žbluňkne, okamžitě topí se vylučuje do ouzduší psychotropní plyn. Pod tím blatem červeným kdo jednou vodu zřel a k osvěžení ponořil tam libovolný úd jak kdyby ho podřezali, hrozně zakřičel připadal si vzhledem blíže do krvavých zrůd. Na okrese vzduchem lítaj žaludné bakterie s dosti velkým procentem rozložených ryb navozují domorodcům představu, euforie na venkouské mentalitě nenáuratný vryp. Na obecním hřbitůvku až jednou budem tvrdě spát naše grunty nová síla jistě oplodní do té doby putrefakcí chceme se inspirovat vyuijeti činnost ryze maniakální. Hnilobou nic nekončí, nýbrž začíná kdopak by se kadáverů po těch létech bál? Influence jako monsun spadla do klína budem dělat radikální prudký blekmetál.

Tympan /pivovarnická Kolem kotle Ulasta chodí, na kotli má bafomet jeho pivo v krku hladí, teče do nás jako med. Satanisti přikládají pod tím kotlem ostošest šémhamfóráš hulákají, hodlají se opíjet. Takový mok nevařejí ni v Paříži, v Mnichově recepturu nedržejí do takové úrovně. Chrabrý sládek, klávesista, Reinheitsgebot uctívá mlsně krká tympánista, plnovous má vod piva. Že je hotel sporadický, na nahrávce ve skluzu pivovarník despotický užívá ho v provozu. Ušak se tympán brzo vrátí do původní posice vypijem ho, hoši zlatí, vrátíme se k muzice.

Urana /hommage a notre cher ami Papež plave v klystýru, šlauch už míří na díru nevědního malíře, co má klystýr na díře. Štětku když do barvy namočí, mlaskaje do rytmu poskočí jediný bleskový manœuvre a už je na světě Chef d' œuvre. On jest štětce gerojem, brutálního kůče cowboyem udělal na terapeutku celkem příznievej dojem jenomže ta dáma si to pořád dělá v blázcinci fasovaným elektrickým přístrojem. Obdivuje Al-kajdu, ale i okultistu Jurajdu taky Boba Zimmermana, i pyžama s runamama. Pěstuje buršácký obyčej, nastaví kumpánům obličej ale šosákům morální políček, tak jako do kafe rumiček. On jest štětce gerojem, nápadů plnej vodojem zdivočelá paleta náhle dostala průjem músami vždychy políben, čerty všemi oblíben. Maslo na cholestě, Naturmort igen.

Talentovanej kanibal, lidský ještě neměl, ale prej by si dal. Modernistům nachystal funerál, k čemuž si opatřil arsenál ostrý nůž, chandru, spleen a poděl zdi se krade stín a vzápětí než bys řekl „švec“, v troubě se peče umělec. On jest štětca gerojem, umetnosti preduojem, kunsthistorický pojem gotovi sa před bojem. Svätý Martin s hoňa hledí, država je s pokojem poglavník Ti salutuje predpisanym postojem! Malovat žumpu celebrit a přitom se nepoblít hromady stehen, kotlet, kýt, vosolit, zamíchat, usmažit! Když zůstane jenom cynický škleb, trýzeň, hnědka, střikot střev tu náhle skví se světlý zjev, před vobrazem tuhne krev. On jest štětce gerojem, s unikátním úvojem lehce pluje příbojem před vítězným soubojem až smrt pohne orlojem, pak zombiové s honuojem vyrazí na velkej mejdan s feldmarsálem Martinem!

Propesko **CD** /žebrácká píseň Jak je ti, po ránu, ty naše propesko? Co vám mam povídat, ouzko, ouzko. Uždyť stojíš poblíže Lužnice Veselí? Zácpu mám pořáde jak šutr v prdeli! Uždyť jsí tak ztepilá a taky spanilá? Řsí tak přibližně, jak kafilerie! Proč máš tak škareďe veliké zuby? To jsou jen hnilobou prolezlé duby. Ouládáš údajně přeřsel kouzel? To jen v tom pádu, když hoří mě koudeľ! U jeden den na Maltě, zároveň v Taškentu? Pazoury vod vápna a basu regentu! Uynikáš údajně v nevědních znalostech? Zdálo se konservě o flaxách, o kostech! A duším žbloudilým, cožpak ty víš? Bohatě postačí brutální kůč!

Fantasie **CD** /ze života Já s plným břichem useď k pergamenu a pyskem mastným žehnal brk hotov se cítil napsati poému tu žáhou se ozval překrmený krk. Takovou báseň co dá se zhudebniti co slovo – perla, notu za notou čas ubíhá, mně trhají se niti a stránka bílá furt zeje prázdnotou. Trávení mocně mě zualo ku setmění volání stolice, jež nelze odmítnout ve stejné chvíli co přišlo uvolnění veršů se spustil mohutný proud. Písničku blbou jako kanálie hladový tulák překrásně již pěl po splavné žumpě fantasie umělec o hladu tvořiti by měl.

Ganesha Mantra **CD** /goatrance pro Joju

Óm Gan Ganapatyje Namaha...
Obrigadu st. Francis Xavier
Obrigadu Vasco da Gama
Obrigadu Afonso de Albuquerque
Obrigadu Coconut Feni
Obrigadu Beef Chili
Obrigadu Francis Fernandes!

Jáma Pekel **CD** /senilní předělavka, jejíž text z r. 1988 se váli někde na webu.

Epitaf. Jednou se omrzí robota na písmu což tak se přiklonit k luciferianismu? Světlonoš zářící vždychy je hotový rozdrtit únavou zduřelé okovy. Uesele toulat se slzavým údolím omámen květinou* i trusem būvolím. Oharky sytého na místo soudu kumpáni poručí do Gangy proudu.
*„Omamná květina“ zde není nějakou složitou metaforou, v tomto kontextu jedná se o honopí seté.

Písně označené **CD** jsou jen na CD. Songs marked **CD** are on the CD only.